

[Fisker.]

mindre vage Anvisninger, der er givet paa dette Omraade, vil jeg antage, at vi, hvis man vil dække Halvdelen af Udgiften til Medicinalvæsenet og Udgifter til Rets- og Politivæsenet og for øvrigt fuldt ud dække Amtets Vejudgifter, kan paaregne at faa for det kommende Aar lidt over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; men vi bliver nødsaget til i dette Amt at bruge § 50 fuldt ud, at forhøje det paa Sognekommunerne overvæltede Skattebeløb med 160 000 Kr., og saa vil jeg gerne føje til, at der er endnu et Stykke til Vejs Ende, inden vi faar fuld Dækning paa hele vort Budget.

Nu vil jeg gerne spørge de ærede Ordførere, som her i Tinget er gaaet ind og vil gaa ind for disse Forslag: hvad skal man nu gøre ved dette manglende Beløb? Vil man, naar det er nødvendigt for det enkelte Amt, idet det projekterede Statstilskud ikke slaar til, og Beføjelsen ifølge § 50 er brugt fuldt ud, yde Amtet et særligt Tilskud, eller hvad har man egentlig tænkt, om man overhovedet har tænkt noget i saa Henseende?

Der findes i Forslagene intet herom. Maa jeg spørge: er det Hensigten at forhindre Amterne i at løse de Opgaver, som er henlagt til disse kommunale Organer? Vil man overfor Amsraadene indtage det Standpunkt, at de maa lade sig nøje med de Summer, som er til Raadighed, og indrette Budgettet derefter, eller hvad er Hensigten? Jeg haaber, det maa være muligt at faa Oplysninger herom under den fortsatte Forhandling.

I øvrigt vil denne Del af Forslaget, hvis det kunde vedtages, kunne medføre, at de største Godsejere indenfor Amsraadskredsen lettes for Skattebeløb paa op til flere Tusind Kroner, og de smaa Landbrugere maa nøjes med lige saa mange Tikronesedler, hvorefter de samme smaa Landbrugere sammen med Ejerne af Ikke-Landbrugsejendomme i deres personlige Kommuneskat kommer til gennem den overvæltede Amtsskattedel at bære en Del af Storlandbrugets paa Kommunerne overvæltede Skattebyrder. Saadan bliver Forholdet i mit Amt, hvor jeg har meget nøje Kendskab til Enkelthederne. Jeg indrømmer, at Forholdene kan være forskellige indenfor de forskellige Amter; dette Amt har jo ogsaa i Øjeblikket en stor Promille paa Grund af de forholdsvis mange magre Egne, vi har indenfor Amtet.

De Paragraffer i Forslaget, som omhandler Sognekommuner, indeholder Be-

stemmelser, som ganske bryder med det kommunale Selvstyre. I mange Aar har Sognekommunerne under Amsraadets Medvirken frit kunnet afgøre, hvor meget af Kommunens Skattebehov der skulde tilfredsstilles ved Beskatning af fast Ejendom og hvor meget ved Beskatning af personlig Indkomst. Ligningsforholdet er ogsaa her højst forskelligt i Landets forskellige Egne og i Kommuner indenfor den samme Amsraadskreds af den simple Grund, at dette Ligningsforhold i nogen Grad maa og skal afhænge af Kommunens Opbygning, af Befolkningens skattemæssige Karakter. I Kommuner med stor og tæt Bebyggelse, med stor Indkomst i Forhold til Grundværdien, vil det være naturligt, at Ligningsforholdet er et andet end i rene Landkommuner eller Kommuner med en mere blandet Befolkning.

Ud fra denne Betragtning har Sogneraadene Periode efter Periode — Venstres Sogneraad Landet over — Gang efter Gang foretaget de nødvendige Reguleringer, og Amsraadene har af samme Grund accepteret, at Ligningsforholdet i to Nabokommuner indenfor samme Amt var højst forskelligt. I en Aarrække har i Sognekommunerne noget under Halvdelen af Beskatningen hvilet paa fast Ejendom uden store Udslag til nogen af Siderne. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Pinholt — som er til Stede, ser jeg —, naar han i Betænkningen fra den store kommunale Skattekommission paa S. 127 udtaler:

„For Sognekommunernes Vedkommende ses det, at ca. Halvdelen af Skatterne er Ejendomsskatte, og Halvdelen personlige Skatte. Dette Forhold frembyder sikkert adskillige Fordele, som det gælder om ikke at fjerne sig fra, navnlig ikke i Henseende til forøgede personlige Skatte.“

Dér har det ærede Medlem, synes jeg, meget klart paapeget Ønskeligheden af, at man foretager en passende Fordeling af Skattebyrden mellem fast Ejendom og personlig Indkomst, og man har ogsaa Landet over gennem Aarene, der er gaaet, nøje holdt sig dertil, dog under Hensyn tagen til de særlige Forhold, som maatte være til Stede. Man gaar nu bort herfra og paalægger Sognekommunerne at holde sig under en bestemt fastlagt Promille, hvad de faste Skatte angaar, en Promille, som i mange Kommuner vil blive langt under Halvdelen af den nu anvendte, og som fastlægges under Hensyn til Beskatningsforholdene og Værdiforholdene for over